

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Sam Baker feat. Carrie Elkin & Chip Dolan

Saturday 21 Sep 2013

Een lang gekoesterde wens van het In the Woods team. Maar ons geduld is beloond. Alleen de man zijn persoonlijke geschiedenis is al indrukwekkend. Zijn muzikale weergave hiervan is ongeëvenaard!

The mesmerizing effect of three chords and the truth

Sam was al veel goeds ingefluisterd over In the Woods, door respectievelijk Carrie en Chip die al eerder op ons podium hadden gestaan. Hoge verwachtingen bij Sam, maar die werden na zijn enthousiaste scan van de zaal gelijk ingelost. Daarentegen waren na de verhalen in de diverse media ook onze verwachtingen hoog gespannen. Deze werden vanavond waar gemaakt.

De radio opname voorafgaand aan de soundcheck bij In the Woods, was reden voor hilariteit en het gesprek van de dag. Midden in de song "Isn't Love Great", had de nog maar vier weken klarinet spelende Carrie, verkeerd aangezet. Met als resultaat in plaats van de zachte tonen van dit instrument, kwam er een "honksound" uit de klarinet, als in de traditie van de "free Jazz". Dit complementeerde ze met een luid uitgesproken "Shit". Ze besloten om geen nieuwe take te doen. Livemuziek is Livemuziek was ook het credo voor de rest van de dag. Daar horen nu een maal kleine missers bij. De onderlinge plagerijtjes en losse sfeer waren een combinatie van een professionele op elkaar ingespeelde band en gewoon spel plezier. Sam is de eerste om toe te geven dat hij geen bijzondere muzikant en ook geen echte zanger is. Deze man heeft genoeg mee gemaakt om een gezond relativiseringsvermogen te hebben opgebouwd. Sam hield na enige kritiek van zijn bandleden zijn intro's tegenwoordig wat korter. Maar zijn verhalen waren scherp en vol humor, ondanks het feit dat hij, zo als zelf gekscherend opmerkte, soms pas na de song iets ging vertellen. Het begon al met Palestine, waarvan hij vaak moet uitleggen dat het niet over het Midden Oosten conflict gaat, maar over een dorp in Texas. Ten einde raad, formuleerde hij als compromis: "Middle -East Texas". Het verhaal dat zijn Johnny Cash imitatie, snel een gitaar op een showman wijze af doen, eindigde in een

flinke snee op zijn hoofd. Daarnaast nog enige voorbeelden van zelfrelativering toen zijn valpartijen op de diverse podia voor het voetlicht werden gebracht door Carrie. De eerste set eindigde met "Ditch", waarover Sam fijntjes opmerkte dat veel luisteraars en radio mensen dit zo'n mooi en aanstekelijk nummer vinden. Maar dat geen één van deze enthousiastelingen maar een fractie van een idee had, wat dit leven daadwerkelijk in hield. Sam zijn teksten zijn scherpe maatschappelijke observaties gegoten in poëzie. Tevens kent hij zijn klassiekers. De introductie "Dixie" die leidt naar "Cotton" is schatplichtig aan Mickey Newbury, van wie deze song overigens ook niet zelf is. En "Migrants" wordt ingeleid met "Deportee (Plane Wreck at Los Gatos)" van Guthrie. Sam werd begeleid door de onovertroffen Carrie Elkin, die precies een jaar geleden als begeleider van haar inmiddels verloofde, Danny Schmidt ons sprakeloos achterliet. Haar stem heeft geen microfoon nodig en heeft een groot octaven bereik, naast haar verdienstelijke gitaarspel en bijdragen op de klarinet is haar persoonlijkheid, een niet uit te vlakken factor. De altijd swingende Carrie, stil staan kan ze niet, was een goede sparringpartner voor Sam tijdens introducties van songs. Dan Chip Dolan, een man met een eigen oeuvre, die vaak bij Lafave achter de toetsen zit, Trooper begeleid. Wie eigenlijk niet? Chip was af en toe onderdeel van de verbale steekpartijen en dan was het ook goed raak. Maar hij was toch meer het rustpunt van het trio. Hij wilde nog wel eens inzetten wanneer hij dacht dat er genoeg was gepraat. Maar wat een professional, die alles uit een toetsenbord kan halen wat passend is bij de song. Zijn accordeonspel was onmisbaar in de "Bordersongs"

Een matige gitarist en zanger met prachtige lyrics en een bijzondere voordracht, een geweldige zangeres die zowel kan uithalen als een gevoelige backing leveren, afgetopt met een professional op toetsen. Resultierend in een avond die het publiek van het begin tot het eind op het puntje van hun stoel houdt. Er hing magie in de lucht en dit werd beloond met meerdere staande ovaties van een uitverkocht huis. Betoverd gingen we de nacht in.

1.Palestine

2.White Heat

3.Road Crew

4.Dixie/Cotton

5.Button By Button

6.Migrants

7.Odessa

9.Ditch

1.Feast

2.Say Grace

3.Slots , contains part of 'Jacobs Ladder' [traditional]

4.The Tatoed Woman

5.Isn't Love Great

6.Waves

7.Orphan, contains part of 'Sweet Low Sweet Chariot' [traditional]

8.Truale

9.Go In Peace

10.Change

11.Pretty World

All tracks by Sam Baker except where noted

Sam Baker | vocals, acoustic guitar

Carrie Elkin | vocals, electric guitar, clarinet

Chip Dolan | keyboards, accordion, vocals

www.sambakermusic.com